

«Η χάρις του Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών. Αμήν!» (Β' Κορινθίους, 1γ':13). Το Άγιο Πνεύμα όπως φανερώνει το προαναφερθέν αλλά και άλλα εδάφια της Καινής Διαθήκης, είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας. Ακόμη ο Κύριος μας, Ιησούς Χριστός αφού αναστήθηκε παρήγγειλε στους μαθητές Του:

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς και ίδού, εγώ είμαι μεθ' υμών νά πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν.»

. Επίσης και αυτό το εδάφιο φανερώνει σε κάθε χριστιανό, που δέχεται με απλότητα τα λόγια του Θεού, ότι το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός και γι' αυτό, όπως αναφέρει το Σύμβολο της Πίστεως, είναι 'τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον'.

Το ερώτημα που θα μας απασχολήσει σε αυτό το άρθρο είναι: 'Ποιος είναι ο ρόλος και οι ενέργειες του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του χριστιανού;'

Ας δούμε την απάντηση μέσα από τον Αγία Γραφή, με βάση τις σχετικές αναφορές στην Καινή Διαθήκη.

Στο κατά Ματθαίο α':20, διαβάζουμε ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, έμεινε έγκυος από το Άγιο Πνεύμα. Στο κατά Λουκά, α':26-38, έχουμε μια αναλυτική περιγραφή του πώς έλαβε χώρα αυτό το θαυμαστό γεγονός. Ο άγγελος Γαβριήλ απεστάλη από τον Θεό στην παρθένο Μαρία, στην οποία απεκάλυψε ότι θα συλλάβει και θα γεννήσει υιό που θα τον ονομάσει Ιησού. Η Μαρία ρώτησε τον άγγελο:

'Πώς θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω;'

και ο άγγελος της απάντησε:

'Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει διά τούτο και το γεννώ μενον εκ σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού.'

Η Μαρία πίστεψε στα λόγια του αγγέλου, δέχτηκε να μείνει έγκυος και έτσι γεννήθηκε ο Υιός του Θεού, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός.

Στη συνέχεια παρατηρούμε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, να μιλάει για τον Κύριο Ιησού Χριστό και να λέει:

«Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πιρί.»

(Ματθαίος, γ':11). Αυτό το εδάφιο φανερώνει ότι το Άγιο Πνεύμα δίδεται στους πιστούς. Το συγκεκριμένο εδάφιο- προφητεία, εκπληρώθηκε για πρώτη φορά την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν βαπτίστηκαν με Πνεύμα Αγίο οι απόστολοι αλλά και η Μαρία η μητέρα του Κυρίου και οι κατά σάρκα αδελφοί Του, συνολικά έως εκατό είκοσι πιστοί (Πράξεις, α':14,15). Διαβάζουμε σχετικά:

«Και ότε ἤλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ἡσαν ἀπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης ἐγεινεν ἥχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον ὅπου ἡσαν καθήμενοι. Και εφάνησαν εις αυτούς

διαμεριζόμεναι γλώ σσαι ως πυρός, και εκάθισεν επί ένα έκαστον αυτώ ν. Και επλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος Αγίου, και ἤρχισαν να λαλώ σι ξένας γλώ σσας, καθώς το Πνεύμα ἐδιδεν εις αυτούς να λαλώ σιν»
(Πράξεις, β':1-4).

Για το Άγιο Πνεύμα και το έργο Του, μίλησε και ο Κύριος Ιησούς Χριστός πριν σταυρωθεί:
«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, δια να μένη μεθ' υμών ν εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό, ουδέ γνωρίζει αυτόν σεις όμως γνωρίζεται αυτό, διότι μένει μεθ' υμών, και εν υμίν θέλει είσθαι..... Ταύτα ελάλησα προς εσάς, ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών. Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα, και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς.....Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρίσει περί εμού. Άλλα και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε»
(Ιωάννης, ιδ':15,16,17,25,26 και ιε':26,27).

Με βάση αυτά τα εδάφια συμπεραίνουμε ότι είναι μεγάλη ανάγκη η έλευση του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του χριστιανού, γιατί Αυτός είναι ο άλλος Παράκλητος που συντροφεύει, διδάσκει και υπενθυμίζει στον πιστό τα λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Αρχικά το Άγιο Πνεύμα ελέγχει τον άνθρωπο του κόσμου που είναι αιχμάλωτος της αμαρτίας και αδικίας ,
‘και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως’
(Ιωάννης, ιστ':8). Στη συνέχεια αφού ο άνθρωπος μετανοήσει για τις αμαρτίες του και επικαλεστεί τον αναστημένο Ιησού Χριστό, το Άγιο Πνεύμα τον αναγεννάει και έτσι ο άνθρωπος γίνεται παιδί του Θεού. Ο Κύριος Ιησούς μίλησε για την ‘άνωθεν γέννηση’ στον Νικόδημο, ο οποίος παρότι ήταν Φαρισαίος, τόλμησε έτσι την νύκτα, να πάει και να μιλήσει με τον Ιησού Χριστό. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια από τον διάλογο Κυρίου- Νικοδήμου :
«Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν, Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθήσουν άνωθεν, δεν δύναται να ίδῃ την βασιλείαν του Θεού. Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος, Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθήσει ών; Μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή;
Απεκρίθη ο Ιησούς, Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθήσουν άνωθεν, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σάρξαντας και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος, είναι πνεύμα. Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται, και που υπάγειαν ούτως είναι πας όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, ο διάνοια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώναν. »

(Ιωάννης, γ': 3-10).

Δηλαδή για να αναγεννηθεί ένας άνθρωπος πρέπει πρώτα να πιστέψει στον Ιησού Χριστό, ότι είναι ο Υιός του Θεού που πέθανε για τις αμαρτίες του και αναστήθηκε για την δικαιώσή του. Μπορεί ένας άνθρωπος που έχει γεννηθεί σε μια χριστιανική χώρα να λέγεται χριστιανός αλλά να μη έχει την εμπειρία της ‘άνωθεν γέννησης’ στη ζωή του. Ο χριστιανός που έχει ‘γεννηθή άνωθεν’ από το Άγιο Πνεύμα έχει μια μεγάλη διαφορά από τον άνθρωπο του κόσμου, διότι ο Θεός αλλάζει τη ζωή του και έχει τη δυνατότητα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να νικά την αμαρτία:

‘Άλλ’ ότε εφανερώ θη η χριστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, ουχί εξ ἐργών δικαιοσύνης, τα οποία επράξαμεν ημεῖς, αλλά κατά το ἔλεος αυτού ἐσωσεν ημάς, δια λουτρού παλιγγενεσίας, και ανακαινίσεως του Αγίου Πνεύματος’
(Προς Τίτο, γ': 4-5),

‘Διότι παν ό,τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. Ή Τις είναι ο νικών τον κόσμον ειμήν ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού;’

(Α' Ιωάννου ε': 4,5)

Συνεπώς ειλικρινής πίστη στον Ιησού Χριστό είναι αυτή που έχει σαν αποτέλεσμα την ‘άνωθεν γέννησή’ του από τον Πατέρα Θεό. Στη συνέχεια αφού ο άνθρωπος πιστέψει πρέπει να βαπτιστεί στο νερό, στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, όπου ομολογεί την πίστη του στον Χριστό και ‘θάβει’ τον ‘παλαιό άνθρωπο’ της αμαρτίας. Από κει και πέρα αρχίζει ο πνευματικός αγώνας κάθε πιστού να μορφωθεί ο Χριστός μέσα του και να κρατήσει την πίστη σ' Αυτόν μέχρι τέλους (Γαλάτας, δ':19, Β' Τιμόθεον δ':7). Σ' αυτόν τον δύσκολο αγώνα του πιστού, κύριος αρωγός είναι το Άγιο Πνεύμα. Γι' αυτό ο Κύριος λίγο πριν την ανάληψή Του, παρήγγειλε στους μαθητές Του: **‘να μη απομακρυνθούν από ιεροσολύμων, αλλά να περιμένουν την επαγγελία του Πατρός, την οποίαν ακούσατε, είπε, παρ' εμού. Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή σε Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας...και θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάσῃ τη Ιουδαίᾳ και Σαμαρείᾳ και έως εσχάτου της γης.’**

(Πράξεις α': 4,5,8).

Όπως προαναφέραμε αυτή η υπόσχεση του Κυρίου εκπληρώθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής. Τότε, πολλοί όταν άκουσαν την ομιλία του αποστόλου Πέτρου, ήλθε σε κατάνυξη η καρδιά τους και είπαν στον Πέτρο και τους λοιπούς αποστόλους **‘Τι πρέπει να κάμωμεν, άνδρες αδελφοί; Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις ἀφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέσῃ Κύριος ο Θεός ημών’**

(Πράξεις β':37-39).

Επομένως η επαγγελία του Αγίου Πνεύματος είναι και για κάθε αναγεννημένο χριστιανό που ο Κύριος προσκαλεί και σώζει σήμερα. Είναι λοιπόν για το συμφέρον κάθε αναγεννημένου χριστιανού να πιστέψει ότι η επαγγελία του Αγίου Πνεύματος είναι και γι' αυτόν, να την ζητήσει ένθερμα και να την λάβει. Βέβαια και αφού λάβουμε την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος πρέπει να προσέξουμε να μη λυπούμε το Άγιο Πνεύμα αλλά να δεχόμαστε τον έλεγχο και τις οδηγίες Του.

η βοήθεια του Αγίου Πνεύματος

είναι απαραίτητη σε όλη την πνευματική μας πορεία έτσι ώστε να μπορούμε να διακρίνουμε το θέλημα του Κυρίου και να

ιεραρχούμε

σωστά τις ανάγκες μας. Διαβάζουμε σχετικά:

«Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών επειδή το τι να προσε υχηθώ μεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων»
(Ρωμαίους η':26,27).

Όσο αφορά τη διάκριση μεταξύ φρονήματος του Πνεύματος και φρονήματος της σαρκός, λέμε ότι το βασικό αποδεικτικό στοιχείο της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος στην ζωή κάθε πιστού είναι ο καρπός του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος είναι

‘αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια’

(Γαλάτας ε': 22,23).

Τέλος, η παρουσία του Αγίου Πνεύματος φανερώνεται και από τα χαρίσματα που Αυτό δίνει και τα οποία εκδηλώνονται κυρίως στο ευαγγελιστικό έργο και στις συναθροίσεις της εκκλησίας. Αναφέρουμε σχετικά:

«Δίδεται δε εις ἐκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Διότι εις ἄλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις ἄλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, οεις ἄλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις ἄλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, οεις ἄλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις ἄλλον δε προφητεία, εις ἄλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις ἄλλον δε εἰδη γλωσσών, εις ἄλλον δε ερμηνεία γλωσσών. Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδίᾳ εις ἐκαστον καθώς ζ θέλει», «Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, ἐκαστος υμών ἔχει, διδαχήν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, αποκάλυψιν ἔχει, ερμηνείαν ἔχει πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν.»

(Α' Κορινθίους ιβ':7-11 και ιδ':26). Βέβαια όλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος για να συντελούν στην οικοδομή κάθε πιστού και κατ' επέκταση της εκκλησίας, θα πρέπει στη ζωή αυτών που τα κατέχουν να συνυπάρχει και ο καρπός του Αγίου Πνεύματος, διότι ‘
και εάν ἔχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν ἔχω πάσαν την πίστιν, ω στε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη ἔχω, είμαι ουδέν

(Α' Κορινθίους, ιγ':2). Αμήν!